

Маргарита Ткаченко

студентка 1 курсу, спеціальність «Публічне
управління та адміністрування»

ВНЗ «ТДАТУ імені Д. Моторного»

ПРІОРИТЕТИ ДЕРЖАВНОЇ АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ

Актуальність проблеми. Аграрна політика в нашій державі наразі є одним з найактуальніших питань при формуванні стійкої розвинутої економіки. В час, коли країна переживає не найкращі часи в усіх сферах та галузях суспільно-політичного та соціально-економічного напрямків, постає питання про відновлення та зміцнення «локомотиву» економіки, тобто провідної галузі господарства, що закріпило би за країною потенційний авторитет та створила би досить сприятливий інвестиційний клімат.

Визначення пріоритетів є одним із найважливіших етапів формування аграрної політики, адже від правильності та обґрунтованості їх вибору залежить ефективність реалізації політики, ступінь досягнення цілей і вирішення завдань, що стоять перед агропродовольчою сферою. [3]

Держава може підтримувати в якості пріоритету як сільськогосподарське виробництво (підвищуючи, наприклад, рівень цін і доходів виробників), так і переробку (дотуючи закупівельні ціни) чи споживання (шляхом встановлення низьких споживчих цін) [4]

Мета дослідження. Розробка теоретичної та практичної моделі подолання кризи в аграрному секторі економіки на базі політичних засад. Формування ефективного механізму державного управління у здійсненні послідовної аграрної політики. Визначення авторитетності аграріїв України у співвідношенні з міжнародним поділом праці.

Результати наукової розвідки. Сьогодні агропромисловий сектор України є однією з провідних ланок економічних систем багатьох держав світу з ринковою економікою. Він розвивається в умовах використання великого спектра агротехнічних прийомів, високої енергетичної забезпеченості, екологізації на основі застосування сучасних природо- та енергозберігаючих технологій, способів і методів хімізації і меліорації.

Індустріальна основа агропромислового сектору спирається на систему науково-дослідного забезпечення її розвитку та розгалужену виробничу мережу.

Для розвитку агропромислової сфери України необхідні: максимальне впровадження у промисловість світового досвіду, важливих досягнень науково-технічного прогресу взаємопов'язані та збалансовані структурні перебудови усіх його галузей. Є необхідним впровадження найпрогресивніших форм організації виробництва і економіки на основі попереднього вирішення найважливіших проблем: інтенсифікація і диверсифікація зовнішньоекономічної діяльності; перерозподіл майна та землі, включаючи впровадження механізмів реалізації права на власність та

поглиблення відносин власності на землю; розвиток послуг, ринків сільськогосподарської продукції та матеріально-технічних ресурсів; приватизація переробних підприємств; державне регулювання аграрної економіки шляхом більш ефективного використання податкової та фінансово-кредитної систем, цінних важелів; впровадження ринкових методів господарювання – маркетингу та менеджменту; реструктуризація форм господарювання та підприємств.

Формування ефективного механізму державного управління передбачає у собі здійснення державою більш послідовної аграрної політики, спрямованої на державну інституціоналізацію зовнішнього середовища, що забезпечує стимулювання реформ та ефективності аграрного сектора.[2]

Перевага розвитку агропромислової сфери України та його найважливіших галузей дає змогу забезпечити зовнішню торгівлю експортними товарами, промисловість – сировиною, а населення – продовольчими товарами.

Якщо не враховувати довгострокові пріоритети, тобто при відсутності єдиної стратегічної лінії, без аналізу ефективності витрат бюджетних коштів за попередній період та передбачення подальших наслідків заходи аграрної політики не мають правильної продуктивності, що підтверджується багаторічним досвідом. Перша необхідна життєва потреба людини – продовольство, яке можна розглядати як один з виробничих ресурсів країни. Тому кількість і якість продовольчих товарів визначають здатність трудових ресурсів стати більш продуктивними або стан здоров'я населення. Якщо ж не буде проводитися ефективна аграрна політика буде знижуватися продуктивність праці в усіх ланках економіки, погіршуватиметься здоров'я населення, зменшуватиметься його абсолютна активна чисельність.¹

Аграрний сектор країни повинен бути цілісним, тобто прогнозувати тісний взаємозв'язок між усіма його структурними елементами, що зможе дати змогу досягти максимального ефекту від реалізації цієї політики у процесі створення продовольчої безпеки держави.

Агропромисловий комплекс (АПК) України деякою мірою об'єднаний із системою міжнародного поділу праці. Світовий досвід показує, щоб вийти на рівень провідних, у найголовніших галузях промисловості та сільськогосподарського виробництва, Україні необхідно активніше включатися в міжнародний поділ праці у якості як імпортера високотехнологічних товарів, так і експортера продукції з більш високим ступенем переробки. Але необхідно пам'ятати, що стан ресурсного самостійного забезпечення України і подальша інтеграція економіки у світове господарство, розвиток її експортного потенціалу, її продуктивність великою мірою залежить від ресурсів держави, які є головним елементом економічного потенціалу.[1]

Висновок. Маючи на меті показати важливість агропромислового комплексу як для глобальної економічної системи, так і для національного

господарства України, за допомогою вищенаведених дослідів доведено, що аграрна політика направлена головним чином на систематичне та економічно раціональне відродження сільського господарства, як галузі, що суттєво впливає на ВВП країни, створює стійкий авторитет в міжнародному географічному поділі праці, є міцним гарантом економічної стабільності країни та її візитною карткою у міжнародних зв'язках. Правові системи є потужним страхуванням аграріїв та є їх можливістю систематизувати та ідентифікувати сільське господарство в окрему, стратегічно важливу для України галузь не лише виробництва сировини, а й чи не головного джерела експортоспроможності країни.

Використані джерела та література

1. Дем'яненко С., Свідерська І. До питання про стратегію розвитку аграрної політики України// Економіка України. – 2004. - №8. – С.72-79.
2. Застрожнікова І.В. Інституціональні основи формування аграрної політики / І.В. Застрожнікова //Інвестиції : практика та досвід. – 2010. – № 9. – С. 96-99.
3. Застрожнікова І.В. Обґрунтування пріоритетів державної аграрної політики / Економіка та держава. – 2010. – № 6. – С. 33-35.
4. Застрожнікова І.В. Формування понятійного апарату державного управління аграрним сектором / Застрожнікова І.В. // Державне управління : удосконалення та розвиток. – 2010. – № 2.
5. Стан економічної безпеки України у 2007 році. –К.: Мінекономіки України, 2008. -30.с